

Delta i debatten,
skriv til oss!

Send ditt innlegg til
debatt@nationen.no.
Innlegg kan også sendes pr. post til

Nationen, Postboks 9390 Grønland, 0135
Oslo. Mer konvolutt «debatt». Innlegg
som sendes elektronisk blir prioritert.

Kronikk: Max 5000 tegn med mellomrom.
Leserinlegg: Max 2500 tegn med mel-
lomrom. Kun bestilte kronikker honoreres.

Redaksjonen forbeholder seg retten til
å redigere og forkorte innsendt stoff
og til å publisere det elektronisk.

KRONIKK

Fiskeri: Til tross for 0-toll har ikke torskesektoren tatt av.

FOTO: SCANPIX

Europautredningen og fisk

Europautredningen har bestilt en rapport om «Norges avtaler og samarbeid med EU på fiskeriområdet» hos Torben Foss, advokat og tidligere fiskeriråd ved den norske EU-delegasjonen i Brussel. Rapporten gir en feilaktig fremstilling av Norges råderett utenfor EU og overdriver tollbelastningen for fiskeribransjen.

Torben Foss hevder at nasjonale stater som for eksempel Norge ikke har full kompetanse til å bestemme over sitt eget fiske og egne ressurser i egen sone (rapporten side 9). Dette er helt uten holdepunkter i den fiskeriatvålen som gjelder. Dette uttrykker en selvpålagt skranke på egen jurisdiksjonskompetanse som er uten fotfeste i folkerett. Hvorfor velger Foss dette standpunktet?

Det er en alvorlig følge av standpunktet: Det virker som om Norge for evig og alltid har gitt fra

UNDERSLÅS

«Det er ikke nevnt med ett ord at Norges suverene stilling i det internasjonale samfunn av stater opphører ved EU-medlemskap.»

seg fiskerettigheter til EU. Det vil si at EU skulle kunne påberope seg historisk fiske som grunnlag for fortsatt høsting av ressurser som Norge i henhold til havrettskonvensjonen artikkel 56 har suverene rettigheter til.

Ikke noe sted i rapporten fremgår det at det avgjørende med hensyn til medlemskap versus EØS-avtale er det at mens Norge i det siste tilfelle beholder full jurisdiksjonskompetanse over fiskeressurser, er det EU som har denne kompetanse ved medlemskap. Det vil si reguleringskompetansen som måtte dryppe på Norge, nedfeller seg i eventuell delegasjon av myndighet fra EU.

Det er heller ikke nevnt med ett ord at Norges suverene stilling i det internasjonale samfunn av stater opphører ved medlemskapet. Hvis vi ble medlem av EU er det EU som forhandler om fiskeressurser med Russland, Færøyene og Island. Det er EU som sitter i Arktisk Råd, i stedet for Norge.

Ingen som leser Foss kan sitte igjen med et annet inntrykk enn at det er tollene som er problemet for fiskeriene. Dette er gjennomgangstonen i hele arbeidet. Ikke ett eneste sted står det noe om at EU i mange sammenhenger har senket eller fjernet tollene på im-

port av fisk rett og slett fordi de har en stor underdekning.

Det sies at tollene har «vist seg å bety svært mye for norsk fiskeindustri» (side 19). Dette er ikke konklusjonen i et flerårig forskningsprosjekt (finansiert av Norges Bondelag og Norges Råfisklag) som er gjennomført ved Norges fiskerihøgskole (Norsk fiskeeksport til EU – tollregime og handelsmønster, 2006). Her kom det frem at eksporten av norsk fisk i svært liten grad tok hensyn til nulltoll og de nisjer som åpnet seg gjennom tollfrie kvoter.

Betydningen av 0-toll er gitt helt urealistiske proporsjoner i rapporten. Hvis dette er så fantastisk som Foss gir uttrykk for, hvorfor har ikke torskesektoren tatt av? Her er det 0-toll for grillletter, panetter, fileter etc. Finnes det noen slik industri i Norge? Svaret er nei, all denne industrien er flagget ut av høykostlandet Norge og til lavkostland.

For lakseeksporten gjelder det en tollsats på 2 prosent. Her er talenes tale klare, det er en formidabel vekst i eksporten på 737 prosent på 19 år. Dette har kunnet skje på tross av 2 prosent toll, mens hvitfisk selv med 0-toll ikke klarer konkurransen. Går det an ikke å trekke den eneste

riktige slutning, nemlig at toll er indifferent med hensyn til eksportsuksess?

For å ta et annet eksempel: Rekereregimet i EU. På tross at Norge har preferansetoll sett i forhold til for eksempel Canada, har de en større markedsandel for pillede reker enn Norge. Canada hadde med sin 20 prosent toll en andel av markedet i 2004 på 16 prosent. Norge hadde med sin toll på 7,5 prosent en markedsandel på 14 prosent.

Foss prøver seg også på en kontrafaktisk historieskrivning: Hva ville ha skjedd om Norge var blitt med i EU etter 1994? Han behandler henholdsvis spørsmålet om fiske og fangst og tilvirkingsindustrien. Foss legger til grunn en overdreven optimisme når det gjelder Norges muligheter for innflytelse ved et eventuelt medlemskap. Det samme gjelder forestillingen om at bestandsuttaket ville blitt ett og det samme om Norge var med i EU eller ikke. I motsetning til EU legger Norge Det internasjonale havforskningsrådet ICES sine anbefalinger ganske så slavisk til grunn.

**Heming Olausen, leder i Nei til EU
Peter Ørebeck, leder av Nei til EUs
fiskeripolitiske nettverk**

POLITIKK

Ja takk, begge deler

Sverige har gitt 70 milliarder i skattelette de siste fire årene, og det svenske finansdepartementet bekrefter nå at de er godt fornøyd med resultatene. Tusenvis av nye arbeidsplasser er rett rundt hjørnet, og det samme kunne vært gjort i Norge.

Dette har vi i Fremskrittspartiet sagt på inn- og utpust i årevis uten å bli hørt. Statsminister Jens Stoltenberg har sågar harselert over vår skatteargumentasjon og våre beregninger.

Nå har vi fått bekreftet at politikken virker og at teorien fungerer i praksis. Erfaringene fra Sverige viser med all tydelighet at én krone i skattelettelse er det samme som én krone i tapt inntekt for staten. Dette er gledelig.

BEVIS

«Skattelettelse gir beviselig flere arbeidsplasser som igjen fører til økt skatteinntekt.»

Skattelettelse gir altså beviselig flere arbeidsplasser som igjen fører til økt skatteinntekt. Sammen med andre og gode jobbincentiver vil dette skape vekst og giv for norsk økonomi. En borgerlig regjering, med et sterkt Frp, vil kunne gjennomføre disse reformene, noe som vil komme alle til gode.

Fremskrittspartiets vil derfor fortsette arbeidet med grundige utredninger, og vi ser derfor frem til et godt samarbeid med Høyre fra og med 2013.

Det vrirler av varianter med skremmelspropaganda om hvordan velferdsstaten vil raseres med skattelette, men dette stemmer ikke. Det skal lønne seg å jobbe for de som har mulighet til det, enten du er arbeidsledig, eller uføretrygdet.

Vi skal ha en sterk og solid velferd for de som har behov, samtidig som du heller ikke skal bli straffet for å ville tjene penger. Jeg gleder meg til fortsettelsen, for mulighetene er enorme.

Christian Tybring-Gjedde
Skattepolitisk talsmann Frp